

“ သစ်တပင်ကောင်း ”

(၅-ဆုံး)

မင်းဟန်စိုး

အိပ်ယာမှုနိုး၍လာသော စောမူထူးသည် အိပ်ယာ
ထက်မှ ကုန်းရုန်းထကာ သူ၏ အိပ်ခန်းဖြစ်သော ဝါးထရံ
ပါးလေးဖြင့် ပိုင်းခြား၍ ကာထားသော အခန်းထဲမှ ထွက်
လိုက်၏။ ပြီးတော့ အိမ်ရှေ့သို့ ထွက်ကာ မျက်နှာ သစ်
လိုက်ပြီး အိမ်အတွင်းသို့ ပြန်၍ ဝင်လာကာ ဘိနပ်ရွတ်၍
ကြိုးတန်းပေါ်တွင်တင်၍ ထားသော သဘက်ကိုယူ၍
မျက်နှာသုတ်လိုက်၏။ ပြီးတော့ သူ၏ဇနီးဖြစ်သူ မခင်လိန်း
ပြင်ဆင်ထားခဲ့မည်ဖြစ်သော ထမင်းကြော်ကိုစားရန် မီးဖို
ဆောင်ဖက်သို့ လျှောက်၍ လာခဲ့၏။

ထိုသို့ စောမူထူးသည် မီးဖိုဆောင်ဖက်သို့ လျှောက်
၍ဝင်လာရင်။ ခြေရင်းဖက်ရှိ အိပ်ခန်းအပေါက်တွင် ကာ
ထားနေကြဖြစ်သော တစ်ထွာ တစ်ထောင်ရှိသော ပိတ်စ
လေးများဆက်စပ်ကာ ပြုလုပ်ထားသည့် အခန်းစီးလေးက
အိပ်ခန်းပေါက်၏ ဘေးတဖက်တွင် စုလျှက်သားလေး ဖြစ်
၍နေသဖြင့် အိပ်ခန်းပေါက်မှာ ဟင်းလင်းပွင့်၍နေသည်
ကို တွေ့ရသော စောမူထူးသည် အခန်းတွင်းသို့ လှမ်း၍
ကြည့်လိုက်မိ၏။

“ဟင် . . .”

အခန်းတွင်းမှ မြင်ကွင်းကတော့ စောမူထူး၏ ရင်ကို ဘလောင်ဆူစေခဲ့ပြီဖြစ်၏။

အခန်းတွင်းရှိ အိပ်ယာလေးထက်တွင် ခြင်ဆောင်း၊ ထောင်၍ မထားဘဲ ပက်လက်လေး အိပ်၍ ပျော်နေသော အသက် (၁၈)နှစ်အရွယ်၊ ခင်ချိုသည် အိပ်မောကျလျက် ရှိပြီး အိပ်နေရင်း လူးလိမ့်ထားပုံရသော သူမ၏ ကိုယ်လုံး လေးထက်တွင်တော့ သူမဝတ်၍ ထားသော ထဘီလေးမှာ သူမ၏ ခါးဆီသို့ လန့်၍ တက်နေ၏။

နံနက်ခင်း၏ အလင်းရောင်အောက်တွင် ဖြူဖြူ ဖွေးဖွေးလေး ဖြစ်၍ နေသော သူမ၏ ပေါင်တံလေး နှစ်လုံးကြားရှိ စောက်ဖတ်လေးမှာ အဖွေးလေးများ ခပ်ကြကြ လေးဖြင့် ဖြူဖြူဖွေးဖွေး ခုံးခုံးမောက်မောက်လေးဖြစ်၍ နေသည်ကို စောမူထူးသည် ခင်ချို၏ ခြေရင်းဖက် (၃)ပေ မျှသာကွာသော အကွာအဝေးရှိ အိပ်ခန်းပေါက်မှ အတိုင်း သားပင် မြင်နေရ၏။

ထိုမြင်ကွင်းကို ကြည့်၍ နေမိသော စောမူထူး၏ ခန္ဓာကိုယ်အတွင်းရှိ သွေးတို့သည် ပူနွေး၍ လာခဲ့ရပြီး စောမူထူး၏ ခန္ဓာကိုယ်ရှိ ကြွက်သားစိုင်တို့သည် တင်းမာ၍ လာခဲ့ရတော့၏။ ပြီးတော့ အင်းကျီမပါ၊ ပုဆိုးကိုသာ

ဝတ်၍ ထားသော စောမူထူး၏ ပုဆိုးတွင်းမှ လီးကန်ကြီးသည် ထောင်းကနဲ ထောင်းကနဲ မာတောင်၍ လာခဲ့ရပြီး သူ၏ ပေါင်နှစ်လုံးကြားရှေ့ရှိ ဝတ်ထားသော ပုဆိုးသည် ပင် ဖေါင်း၍ လာရတော့၏။

စောမူထူးသည် သူ၏ ခေါင်းကို ဘယ်ညာ ခါရမ်း၍ သူ့မြင်တွေ့နေရသော မြင်ကွင်းကို မျက်နှာလွှဲကာ မီးဖိုဆောင်ထဲသို့ ဆက်၍ ဝင်လာခဲ့၏။

မီးဖိုဆောင်ထဲသို့ရောက်သောအခါ တမင်းစားပွဲ အဝိုင်းလေးပေါ်ရှိ ပလတ်စတစ်အုပ်ဆောင်းကို လှန်လိုက်ရာတွင် သူ၏ ဇနီးသည် ပြင်ဆင်၍ ထားပေးခဲ့သော ပဲပြွန်နှင့် ထမင်းကြော် ပန်းကန်နှင့် ကြက်ဥကြော် တစ်လုံးကို တွေ့၍ အနားရှိ သစ်သား ပန်းကန်စင်ပေါ်ရှိ ဓါတ်ဗူးနှင့် ဖန်ခွက်ကို ယူကာ ထိုင်လိုက်ပြီး စောမူထူးသည် စားသောက်၍ နေတော့၏။

စောမူထူးသည် သူ့စားသောက်၍နေသော အစားအသောက်များ၏ အရသာ မည်သို့ရှိသည်မသိ။ သူ၏ စိတ်အာရုံကတော့ စောစောက သူ့တွေ့မြင်ခဲ့ရသည့် ခင်ချို၏ ပေါင်လေးနှစ်လုံးကြားမှ သစ်လွင် လတ်ဆတ်လှသော ချစ်စရာ စောက်ပတ်လေးဆီသို့ ရောက်၍ နေရ၏။

ခင်ချိုသည် ည(၁၂)နာရီက ကုန်စိမ်းကြိုရန်သွား

ခဲ့ပြီး ငိုလင်းကာနီးမှ ပြန်ရောက်ခဲ့ပုံရ၏။ ယခုတိ အိပ်မော ကျလို့ကောင်းတုံးပင်ဖြစ်၏။

အသက်(၁၈)နှစ်အရွယ် ပြူးဖွေးသော အသား လေးဖြင့် ခင်ချိုသည် စောမူထူး၏ ဇနီးဖြစ်သူ မခင်သိန်း၏ သမီးဖြစ်၏။ စောမူထူး၏ မယားပါလမီးပင်ဖြစ်၏။

စောမူထူး၏ ဇနီးဖြစ်သူ မခင်သိန်းသည် အသက် (၃၅)နှစ်သာရှိသေးပြီး မုဆိုးမဖြစ်၏။ တစ်ည စီဆိုသလို မခင်သိန်းနှင့် ခင်ချိုတို့သည် တလှည့်စီ ကုန်စိမ်းကြိုကြရ ၏။ ရလာသော ကုန်စိမ်းများကို ဈေးကွင်းရှိ ဆိုင်တွင် ထား ပြီး အိမ်မှ ကုန်စိမ်းမကြိုရသောလူ ရောက်လာမှ ဝေလီ ဝေလင်းအချိန်တွင် ကုန်စိမ်းသွားကြိုရသောသူက အိမ်သို့ ပြန်၍ အိပ်ရ၏။ အခု မခင်သိန်းကို သားအမိ ပို၍ အဆင် ခြေချင်တော့ ရွာတွင်နေသော မခင်သိန်း၏ ညီမ ခင်မိက လွန်ခဲ့သော (၄)လခန့်မှစ၍ အိမ်သို့ လာရောက်နေထိုင် ပြီး ဈေးရိုင်းရောင်းနေသဖြင့် မခင်သိန်းနှင့် ခင်ချိုတို့ အတော်လေး သက်သာ၍နေကြရ၏။

အခုလဲ ညက ကုန်စိမ်းကြိုသွားသော ခင်ချိုက အိမ်သို့ ပြန်လာပြီး အိပ်မောကျနေဆဲဖြစ်၏။ ခင်ချို၏မိ ခင် မခင်သိန်းနှင့် ခင်ချို၏ အဒေါ် ခင်မိတို့က ဈေးကွင်း ကုန်စိမ်းရောင်း၍နေကြပြီဖြစ်၏။

စားသောက်၍ ပြီးသွားသော စောမူထူးသည် စား သောက်၍ ပြီးချိန်ထိ စောစောက သူတွေ့မြင်ခဲ့ရသော မြင် ကွင်းသည် သူ၏ မျက်လုံးထဲမှ မထွက်ဘဲရှိ၍ နေရ၏။

ခင်ချိုသည် သူ့အမေလိုပင် လုံးကြီးပေါက်လှ လေးဖြစ်ပြီး အသားအရည်ဖြူဖြူဖွေးဖွေးလေးဖြင့် ငယ်မူ ငယ်သွေးလေးများကြွကာ သူမ၏ မိခင်ဖြစ်သူ မခင်သိန်း ထက် ပို၍ လှနေသည်ဟု စောမူထူးခံစားမိနေသည်မှာ ကြာခဲ့ပြီဖြစ်၏။ ခင်ချိုလှမ်းငွေဆာက်သွားသောအခါများ တွင် သူမ၏ လုံးတစ်နေသောဖင်သားကြီးများ၏ ကဖျား များသည် တဖျတ်ဖျတ် ခါ၍သွားရသည်ကို ကြည့်ရင်း၊ စောမူထူး၏ လီးတန်ကြီးမှာ တောင်မတ်၍ လာခဲ့ရသည် မှာ အကြိမ်မနည်းတော့ပေ။

စားသောက်ပြီးစီး၍ မီးဖိုထဲမှ ထွက်၍ လာသော စောမူထူးသည် ခင်ချို၏ အိပ်ခန်းဝတွင် ရပ်ကာ အိပ်ပျော် နေသော ခင်ချိုကို ကြည့်လိုက်မိ၏။ ထိုသို့ ကြည့်လိုက်မိ သည့်တခဏမှာပင် စောမူထူး၏ မေးကြောက်ကြီးများသည် ထောင်၍ ထသွားရတော့၏။

အိပ်ယာလေးထက်တွင် အိပ်မောကျနေပုံရသော ခင်ချိုသည် စောစောကလိုပင် သူမ၏ ထမီလေးမှာ ဘူမ၏ ခါးသို့ လန်၍ တက်နေပြီး သူမ၏ ခြေထောက် ဖြူဖြူလေး

နှစ်ချောင်းကတော့ စောစောကလို့ စန့်လျှက်သားလေး မဟုတ်တော့ဘဲ သူမ၏ ခြေထောက်လေး ကဖက်မှာ ခူးကွေးကာရှိနေပြီး ထိုကွေးထားသော ခူးမှာလည်း ထောင်၍ မထားဘဲ လှဲ၍ အိပ်ယာပေါ်တွင်ပင်ရှိနေသဖြင့် ထိုခြေထောက်လေး၏ ပေါင်ကံလေးမှာ အိပ်ယာပေါ်မှာ ထိလျက်ပင် သူမ၏ ခန္ဓာကိုယ်နှင့် (၉၀)ဒီဂရီ ထောင့်မှတ်ဆွဲ၍ ထားသလိုဖြစ်၍နေပြီး ထိုခြေထောက်လေး၏ ခြေဖျားလေးကတော့ သူမ၏ ပေါင်ရင်းခွဆုံနှင့် တည့်တည့် (၁)ပေလောက်အကွာတွင် ခြေဖဝါးစောင်းလေးသည် အိပ်ယာနှင့် ထိလျက်ရှိ၍ နေပြီး ခြေထောက်ကဖက်က စန့်လျှက်သားပင် ခြေရင်းဖက်သို့ ဆင်းလျက် ခပ်ကားကားဖြစ်၍နေ၏။

ထိုအခါတွင် ခင်ခွီ၏ ပေါင်နှစ်လုံးကြား ပေါင်ရင်းခွဆုံရှိ ဓောက်ပတ်ချက်ခမ်းသားလေးနှစ်ခုမှာ ဆွဲ၍ ဖြိုကားသကဲ့သို့ဖြစ်ကာ သူမ၏ ဓောက်ပတ်ဝရှိ နီစွေးသော အသားနှလေးများပင် မြင်နေရပြီး ခင်ခွီ၏ နီကာရဲ ဓောက်စေ့လေးမှာလည်း ငေါက်တောက်လေးဖြစ်၍ နေသည်ကို စောမူတူးသည် အတိုင်းသားမြင်တွေ့၍နေရ၏။

စောမူတူးတစ်ယောက် အိပ်ခန်းဝမှ ရပ်၍ ကြည့်နေရင်းက သူ၏ ပုဆိုးတွင်းမှ လီးတန်ကြီးမှာ ကင်းကနဲ

တင်းကနဲဖြစ်၍ လာကတ စောမူတူး၏ ခန္ဓာကိုယ်အတွင်းရှိ သွေးသားများသည်လည်း တင်းကနဲ တင်းကနဲ ဖြစ်၍ လာကာ ဆူပွက်၍ လာခဲ့ရပြီဖြစ်၏။

အိပ်ခန်းဝမှရပ်၍ ကြည့်နေသော စောမူတူးသည် ငြေးငြေးချင်း လှမ်း၍ အိပ်ခန်းထဲသို့ ဝင်ခဲ့ပြီး အိပ်ပျော်နေသော ခင်ခွီ၏ အနီးသို့ အရောက်တွင် သူ၏ခန္ဓာကိုယ်ပေါ်ရှိ တစ်ခုတည်းသောအဝတ်အစားဖြစ်သည့် ပုဆိုးကို ချွတ်၍ချလိုက်ရာ သူ၏ ပေါင်ရင်းမှ မဲနက်၍ နေသော လီးတန်ကြီးမှာ ငေါက်ကနဲ ထွက်ပေါ်၍ လာတော့၏။

စောမူတူး၏ လီးတန်ကြီးမှာ အရှည် (၈)လက်မလောက်နှင့် လုံးပတ်မှာ ငါးမတ်လုံးခန့်ရှိ၏။ ပြီးတော့ လီးတန်ကြီးပတ်လည်ရှိ အကြောကြီးများမှာ အပြိုင်ပြိုင်တစ်ခု နေသည်မှာ အသဲယားဖွယ် ကောင်းလှ၏။

သူ၏ ပုဆိုးကိုချွတ်ပြီးသည်နှင့် စောမူတူးသည် ခင်ခွီ၏ ပေါင်နှစ်လုံးကြားလောက်တွင် ဝင်၍ ထိုင်လိုက်ပြီး ခင်ခွီ၏ ကွေးထားသောခြေထောက်လေး၏ ခြေသလုံးလေးကို ဘေးသို့ အသာဖွဖလေးကိုင်ကာ ဖယ်လိုက်ပြီး သူ၏ လီးတန်ကြီးကို ခင်ခွီ၏ ဓောက်ပတ်ဝ၌ အသာတော့ကာ သူ၏ ကိုယ်လုံးကို ခင်ခွီ၏ ကိုလုံးလေးပေါ်သို့ မှောက်ချပြီး လီးတန်ကြီး၏ ထိပ်ဖူးကြီးကို ခင်ခွီ၏ ဓောက်ပတ်

ထဲသို့ ဖိသွင်းလိုက်ရင်း ကပြိုင်နက်ထဲမှာပင် ခင်ချို၏ ကိုယ်လုံးလေးပေါ်သို့ သူ၏ ကိုယ်လုံးကြီးဖြင့် ဖိကာ သူမ၏ ကိုယ်လုံးလေးကို ဖက်လိုက်၏။

“ဗျစ် . . ဗျစ် . . ဗျစ် . .”

“ကား . . အမလေး . . ဟင် . . ဦး . . ဦးလေး”

လန့်၍ ဦးသွားသော ခင်ချိုသည် သူမ၏ ခါးလေးမှာ ကော့၍ တက်သွားရရင်း သူမ၏ ပေါင်လေးနှစ်လုံးကိုလည်း ငှူးကွေးကာ ထောင်ပေးလိုက်မိ၏။ မျက်လုံးလေးများ ပါးစွင့်၍ သွားရသော ခင်ချိုသည် သူမ၏ ကိုယ်ပေါ်တွင် ဓောမူတူးရောက်၍ နေကြောင်း တွေ့လိုက်ရသော်လည်း သူမ၏ ကိုယ်လုံးပေါ်တွင် ဓောမူတူး၏ ကိုယ်လုံးကြီးက ဖိ၍ ကားသဖြင့် ခင်ချိုသည် မလှုပ်နိုင်တော့ပေ။

“မလှုပ်ပါနဲ့ ဦးလေးရယ် . . ကျ . . ကျမကို သနားပါဦး”

ဓောမူတူးသည် ခင်ချို၏ အသံကို မကြားတော့ပါ။ သူ၏ လီးတန်ကြီး ထိပ်ဖူးကြီး ထိတွေ့နေပြီဖြစ်သော ခင်ချို၏ နုပျို လတ်ဆတ်လှသော ဓောက်ပက်လေး၏ နူးညံ့လွန်းစွာဖြင့် ကျင်းကြပ်လှစွာ ထိတွေ့နေသော ဓာတ်အတွေ့နှင့် တွေးခွေး၍ ညက်ညောနေသော ခင်ချို၏ ကိုယ်လုံးလေး၏ အထိအတွေ့ တိဖြင့် သူ၏ မျက်နှာရှေ့မှ

မချိုမဆန့်လေး ခံစားရကာ နေသည်။ နုပျို ချောမောလှသော ခင်ချို၏ မျက်နှာလေးကို မက်မောနေမှုတို့ကသာ ဓောမူတူးကို ခိုးမိုးနေတော့၏။ ဓောမူတူးသည် ထိပ်ဖူးကြီးဝင်၍ နေပြီဖြစ်သော ခင်ချို၏ ဓောက်ပတ်ထဲသို့ သူ၏ လီးတန်ကြီးကို ပြေးပြေးပင် ထပ်၍ ဖိသွင်းလိုက်ပြန်၏။

“ဗျစ် . . ဗျစ် . .”

“အမလေး . . သေပါပြီ ဦးလေးရယ် အဟင်”

ခင်ချိုသည် သူမ၏ ခါးလေး ကော့တက်သွားပြီး သူမ၏ မျက်လုံးအိမ်အတွင်းမှ မျက်ရည်များမှာ တသွင်သွင် စီးကျ၍ ထွက်လာတော့၏။ ဓောမူတူး၏ လီးကြီးကတော့ ခင်ချို၏ ဓောက်ပတ်ထဲသို့ သုံးပုံနှစ်ပုံ ခန့်ဝင်၍ သွားခဲ့ပြီဖြစ်၏။

ဓောမူတူးသည် သူ၏ လီးတန်ကြီးကို ခင်ချို၏ ဓောက်ပတ်ထဲသို့ ဆက်၍ မသွင်းသေးဘဲ ခင်ချို ဝတ်ထားသော ရှပ်အင်းကျီလက်တိုလေး၏ အင်းကျီကြယ်သီးများကို ဖြုတ်ကာ သူမ၏ ရင်ဘတ်ရှိ အင်းကျီစနှစ်စကို ဘေးသို့ ဆွဲ၍ ဖယ်လိုက်တော့၏။

“ဟင် . .”

ခင်ချို၏ ရှပ်အင်းကျီလေးအောက်တွင် ဘာအဝတ်အစားမှ အခုအခံမပါဘဲ၊ ရှိနေကာ ရှပ်အင်းကျီလေး

နှစ်ဖက်ကို ဘေးတဖက်တချက်ဆီသို့ ဆွဲဖယ်လိုက်ရာတွင် လဘက်ရည် ပန်းကန်လုံးမှောက်ထားသည့် အရွယ်သာ သာလောက်ရှိသော ခင်ချို၏ နို့လေးနှစ်လုံးမှာ ဖြူဖြူနုနုနယ် စွာဖြင့် တင်းတင်းရင်းရင်းလေး မြင်လျှက် ထွက်ပေါ်လာ တော့ရာ၊ စောမူထူးသည် သူမ၏ နို့လေးများကို အာသာ ငမ်းငမ်းဖြင့် တချက်စိုက်ကြည့်လျှက် နို့လေးနှစ်လုံးကို တလှည့်စီ စို့ပေးနေတော့၏။ စောမူထူးသည် ခင်ချို၏ နို့ လေးနှစ်လုံးကို တလှည့်စီ စို့၍ ပေးရင်းက သူမ၏ နို့သီးခေါင်းထိပ်လေးများကိုလည်း သူ၏ လျှာကြမ်းကြီးဖြင့် အပြားလိုက်ကပ်ကာ ပွတ်ပေးနေတော့ ခင်ချို၏ ရင်ဘတ် လေးမှာ တစ်ချက် တစ်ချက် ကြွ၍ တက်လာရတော့၏။

ခဏအကြာတွင်တော့ ခင်ချို၏ မျက်လုံးအိမ်များမှ မျက်ရည်လေးများမှာ ဆက်၍ ထွက်ကျလာတော့တဲ့ သူမ ၏ နှုတ်ခမ်းဖျားလေးများမှာ တဆတ်ဆတ်တုန်၍ လာနေတော့၏။

စောမူထူးသည် သူ၏ လီးတန်ကြီးကို ခင်ချို၏ စောက်ပတ်ထဲသို့ ထပ်၍ ဖိသွင်းလိုက်၏။

“ဗျစ် .. ဗျစ် .. ဗျစ်”

“အ .. အား .. ကျွတ် ကျွတ် .. ကျွတ် .. နာလိုက်တာ ဦးလေးရယ် .. အင့် .. ဟင့်”

“ခဏသီးညည်းခံစမ်းပါ ခင်ချိုရာ၊ မကြာဘူး နင်ကောင်းလာမှာပါ။ ကဲ နင့်ပေါင်လေးတွေ ထပ်ပြီးကား လိုက်ဦး”

မထူးတော့သည့် အခြေအနေတွင် ရောက်၍ နေ သည့်အပြင် သူမ၏ စောက်ပတ်အတွင်းမှလည်း စောက် ရည်လေးများမှာ တစ်စိစိမှထွက်၍ နေပြီဖြစ်၍ ခင်ချိုသည် သူမကိုယ်သူမ မာန်တင်းရင်း သူမ၏ ပေါင်ဖြူဖြူလေးနှစ် လုံးကို အစွမ်းကုန်ကား၍ ပေးလိုက်တော့၏။

ထိုအခါတွင် စောမူထူးကလဲ သူ၏ လီးတန်ကြီး ကို ခင်ချို၏ စောက်ပတ်ထဲသို့ ထပ်၍ ဖိကာ သွင်းလိုက် ပြန်၏။

“ဗျစ် .. ဗျစ် ..”

“အမေ့ .. အား .. သေပါပြီ ဦးလေးရယ် . အင်း .. ဟင့်”

သူမ၏ ခါးလေးကို ကော့ဖေးကာ အသားလေး များ တဆတ်ဆတ် တုန်၍နေသော ခင်ချို၏ နှုတ်ပတ် ထဲသို့ စောမူထူး၏ လီးတန်ကြီးမှာ တဝက်ခန့် ဝင်၍ သွားခဲ့ ရပြီဖြစ်၏။ ခင်ချို၏ စောက်ပတ်လေးထဲမှ စောက်ရည် များသည်လည်း တဖြေးဖြေးစိစိ၍ လာခဲ့ရပြီဖြစ်၏။

စောမူထူးက သူစို့ပေးနေသော ခင်ချို၏ နို့လေး

ကို သူ၏- ခံတွင်းမှ ထုတ်လိုက်၏။ ပြီးတော့ စောမူထူးသည် ခင်ချို၏ နို့လေးများ သူ၏ ပါးစပ်မှ ကျွတ်ထွက်သွားပြီးသည်နှင့်သူ၏ လျှာကြမ်းကြီးကို ထုတ်၍ ခင်ချို၏ နှုတ်လှသော နို့အုံလေးများကနံ့ကို သူ၏ လျှာဖြင့် တရစပ် ယက်၍ ပေးနေသည့်ပြင် နို့သီး ခေါင်းလေးများကို လည်းယက်၍ ပေးနေတော့ရာ စောက်ပတ်ထဲတွင် လည်းလီးတန်ကြီး တစ်လစ်ကြီးဖြစ်ကာ နို့တွေကိုပါ အယက်ခံနေရှာသော ခင်ချို၏ ကိုယ်လုံးလေးမှာ လူးလူးလိမ့်လိမ့်လေးဖြစ်၍ နေ၏။

စောမူထူးသည် ခင်ချို၏ စောက်ပတ်ထဲသို့ တဝက်မျှ ဝင်နေသော လီးတန်ကြီးကို ဖြေးဖြေး ဆွဲထုတ်လိုက်ပြီး တဖန်လီးတန်ကြီး၏ တဝက်လောက်ကို ပြန်သွင်းလိုက်နှင့် (၄-၅)ကြိမ်မျှ လှုပ်ပြီးမှ သူ၏လီးတန်ကြီးကို ထပ်၍ ဂင်အောင် ဖိသွင်းလိုက်ဖြင့် လိုးရင်း သွင်းရင်း လိုးနေတော့၏။ ခင်ချို၏ နို့လေးများကိုလည်း စောမူထူးသည် ယက်ပေးလျက်ပင်ရှိ၏။

- "ပလွတ် . . . ပလပ်"
- "ပလပ် . . . ပလွတ်"
- "ဗျစ် . . . ဗျစ်"
- "အင့် . . . အား"

- "ပလပ် . . . ပလွတ်"
- "ပလွတ် . . . ပလပ် . . ."
- "ဗျစ် . . . ဗျစ်"
- "အား . . . အိုး . . . အမေ"
- "ပလွတ် . . . ပလပ်"
- "ပလပ် . . . ပလွတ်"
- "ဗျစ် . . . ဗျစ်"
- "အမလေး . . . အင်း . . . အင်း"
- "ပလွတ် . . . ပလပ်"
- "ပလပ် . . . ပလွတ်"
- "ဗျစ် . . . ဗျစ် . . ."
- "ပလွတ် . . . ပလွတ်"
- "ပလပ် . . . ပလွတ်"
- "ဗျစ် . . . ဗျစ် . . . ဖွတ်"
- "အင့် . . . အိုး . . . အား . . . အမလေး . . . ဦးလေးရယ် . . . အင့် ဟင့်"

စောမူထူး၏ လီးတန်ကြီးမှာ ခင်ချို၏ စောက်ပတ်ထဲသို့ တစ်ဆုံးဝင်၍ သွားခဲ့ရပြီဖြစ်၏။ ခင်ချို၏ လုံးတစ်နေသော ဖင်သားကြီးနှင့် ခင်ချို၏ အသက် (၁၈)နှစ်ရှိနေပြီဆိုသည့် အချက်တို့က စောမူထူး၏ လီးကြီးခါက်ကို

ခင်ချိုတစ်ယောက် ကောင်းစွာ ခံနိုင်မှာဖြစ်သည်ကို စောမူ ထူးက တွေးထားခဲ့ပြီးဖြစ်၏။ အလိုးမခံဘူးသေးဘဲ၊ လီးသွင်း မခံရဘူးသေးသည့် စောက်ပတ်မိုသာ နာကျင်တာကို ခံစား ရပေမဲ့ ရှောရှောရှူရှူဖြစ်မည်ကိုလည်း စောမူထူးက သိထားခဲ့ပြီးဖြစ်၏။

သူ၏ လီးတန်ကြီးကစ်ချောင်းလုံးသည် ခင်ချို၏ စောက်ပတ်ထဲသို့ အပြည့်အကြပ် ဝင်သွားပြီးသောအခါ တွင် စောမူထူးသည် သူ၏ လီးတန်ကြီးကို ငြိမ်၍ထားလိုက် ပြီးနောက် ခင်ချို၏ နို့လေးများကို ကလျည့်စီ စို၍ ပေးနေ ပြန်၏။

ခဏအကြာတွင်တော့ မျက်လုံးလေးများ စုံမှိတ် ကားသည့် ခင်ချို၏ ဖင်သားကြီးများသည် ကစ်ချက်တစ် ချက် တုန်ကန် တုန်ကန်ဖြစ်၍ သွားကာ သူမ၏ စောက်ပတ် အတွင်းသားလေးများကလည်း စောက်ပတ်တွင်းရှိ စောမူထူး၏ လီးတန်ကြီးကို ဖိကာ ကပ်ကာ လုပ်လာ ကြတော့၏။

စောမူထူးသည် သူ၏လီးတန်ကြီးကို ဒစ်ကြီးပေါ် လာသည်အထိ ဖြေးဖြေးချင်းဆွဲထုတ်လိုက်ပြီး တခါ ခပ် ဖြေးဖြေးပင် ခင်ချို၏စောက်ပတ်ထဲသို့ ပြန်၍ သွင်းကာ လိုးပေးတော့၏။

“ဖွတ် . . ပြုတ်”

“အင့် . . ဟင့်”

“ပြုတ် . . ပလွတ်”

“အ . . အင့်”

“ပလွတ် . . ဖွတ်”

“အင့် . . အိုး”

စောမူထူး၏ ကြီးမားလှသော လီးတန်ကြီးက ခင်ချို ၏ စောက်ပတ်ထဲသို့ ထိုးသွင်းလိုက်လျှင် ခင်ချို၏ စောက်ပတ် နှုတ်ခမ်းသားလေး နှစ်ခုမှာ အတွင်းသို့ ခွက် ၍ ဝင်သွားပြီး၊ စောမူထူး၏ လီးတန်ကြီးမှာ ခင်ချို၏ စောက်ပတ်ထဲမှ ဆွဲ၍ ထုတ်လိုက်လျှင် ခင်ချို၏ စောက်ပတ် နှုတ်ခမ်းသားလေး နှစ်ခုမှာ ကြီးမားလှသော စောမူထူး ၏ လီးတန်ကြီးကို ညှပ်လျှက် ဟစ်လေးဖြစ်ကာ အပြင်သို့ စောက် ပတ်ခတ်ခမ်းသားလေးနှစ်ခုမှာ စူထွက်လာရင်း ဖြစ်နေကြပြီး သူမ၏ စောက်ပတ်ဝရှိ လိုးသွင်းထားသော လီးတန်ကြီး၏ အောက်ဖက်မှလည်း အောက်ရည်လေးများ မှာ တစ်ဝိုက်ထဲထွက်ကျကာ နေရရှာတော့၏။

“ပြုတ် . . ပလွတ်”

“အင့် . . ”

“ပလွတ် . . ဖွတ်”

“အ . . .”

“ဖွတ် . . . ပြတ်”

“အ . . .”

အလိုးခံနေသော စောက်ပတ်ထဲတွင် အရသာများ ရှိလာပြီဖြစ်သော ခင်ချိုသည် သဘာဝ ကရား၏ ရေဆော် မှုကြောင့်ပင်လား ကြားဖူးနားဝဖြင့်လား မပြောတတ် သူမ၏ ဖြူဖွေးသောဖင်သားကြီးများကို မြောက်ကာ မင့်ကာဖြင့် အလိုးခံရင်း သူမ၏ စောက်ပတ်လေးကို ကော့၍ ကော့၍ ပေးနေတော့၏။

“ပလွတ် . . . ပြတ်”

“ပြတ် . . . ပလွတ်”

“ပလွတ် . . . ဖွတ်”

ခင်ချိုတစ်ယောက် အရသာတွေနေပြီဆိုသည်ကို အကဲခတ်မိလိုက်သော စောမူထူးသည် သူ၏ လီးတန်ကြီး ကို တဖြေးဖြေးဖိ၍ ဆောင့်ကာလိုးလာတော့၏။

“ပြတ် . . . ဖွတ်”

“ဖွတ် . . . ပလွတ်”

“ပလွတ် . . . ပြတ်”

ပြီးတော့ စောမူထူးသည် ခင်ချို၏ ကိုယ်လုံးလေး ပေါ်တွင် ဖိ၍ ထားသော သူ၏ ကိုယ်လုံးကြီးကို ကြွလိုက်

ကာ ခင်ချို၏ တေးတဖက်တချက်တွင် သူ၏ လက်တဖက် ဆီကို ဆန့်၍ထောက်လိုက်ပြီး သူ၏ ဆောင့်လိုးအားကို တဖြေးဖြေး တိုးမြှင့်၍ လိုးပေးလာတော့၏။

“ပြတ် . . . ဖွတ်”

“ဖွတ် . . . ပြတ်”

“ပလွတ် . . . ပြတ်”

ကျဉ်းမြောင်းလှသော ခင်ချို၏ စောက်ပတ်ထဲသို့ လိုးပေးနေသော မာကျောလှသော စောမူထူး၏ လီးတန် ကြီးသည် ခင်ချို၏ စောက်ပတ်အတွင်းသား နုနုလေးများ ကို ဆောင့်၍ ဆောင့်၍ စီးစီးပိုင်ပိုင် ဖိတိုက်ကာ နေသဖြင့် နှစ်ယောက်စလုံးမှာ အရသာများတွေနေရသည့်ပြင်၊ ရှည် လျားလှသော စောမူထူး၏ လီးတန်ကြီး ထိပ်ဖူးကြီးက လည်း ခင်ချို၏ သားဖိပ်လေးဝသို့ ဖိ၍ ဖိ၍ ဆောင့်နေသဖြင့် ခင်ချိုသည် တကိုယ်လုံး အီဆိန်ကာ ကောင်းနေတော့၏။

“ဖွတ် . . . ပြတ်”

“ပြတ် . . . ပလွတ်”

“ပလွတ် . . . ဖွတ်”

“ခင်ချို . . .”

“ပလွတ် . . . ပြတ်”

“ရှင် . . .”

“ဖွတ် . . ပြွတ်”

“အရသာ ကောင်းရဲ့လား”

“ပြွတ် . . ဖွတ်”

“အင်း . . ကောင်း . . ကောင်းတယ်”

“ဖွတ် . . ပြွတ်”

“ပြွတ် . . ပလွတ်”

“ပလွတ် . . ဖွတ်”

“ငါ့လီးကြီးတိုရာ ကြိုက်ရဲ့လား”

“ဖွတ် . . ပြွတ်”

“ကြိုက် . . ကြိုက်ပါတယ်ဦးလေးရယ်”

“ပြွတ် . . ဖွတ်”

“ပလွတ် . . ဖွတ်”

“ငါကတော့ နင့်စောက်ပတ်ကို အရမ်းကြိုက်နေပြီ နင့်စောက်ပတ်က လိုးလို့ သိပ်ကောင်းတာတဲ့ သိလား”

“ဖွတ် . . ပြွတ်”

“အဟင့် . . ဦးလေးကလဲ . . ဟင့်”

“ပြွတ် . . ဖွတ်”

“ဖွတ် . . ပလွတ်”

ခင်ချို၏ စောက်ပတ်ထဲသို့ လိုးသွင်းထားသော စောမူထူး၏ လီးတန်ကြီးမှာ ကြီးမားလှသဖြင့် သူမ၏

စောက်ပတ်ထဲသို့ လီးတန်ကြီးက သွင်းလိုက် ထုတ်လိုက် တိုင်း စောက်ခေါင်းလေးနှင့် အပြည့်အသိပ်ဖြစ်နေသည့် အပြင် သူမ၏ စောက်ပတ်ဝအပေါ် နားလေးရှိ ခင်ချို၏ စောက်စေ့လေးကိုပါ ဖိ၍ပွတ်နေရသဖြင့် ခင်ချိုသည် အသဲခိုက်အောင် ကောင်း၍ နေရတော့၏။

“ပြွတ် . . ဖွတ်”

“ဖွတ် . . ပလွတ်”

“ပလွတ် . . ဖွတ်”

“အင့် . . ဟင့် . . ဦး . . ဦးလေးရယ် . . ဟင့်”

“ပလွတ် . . ဖွတ်”

“ဖွတ် . . ပြွတ်”

“ဘာလဲ သိပ်ကောင်းလာပြီလား ခင်ချို”

“ပြွတ် . . ဖွတ်”

“အင်း . . ဟုတ် ဟုတ်တယ် အား . . အား မရ

ချင်တော့ဘူး နာအောင်လုပ်ပေးစမ်းပါဦးလေးရယ် . . အင်း ဟင့် . . ”

“ဖွတ် . . ပြွတ်”

“ပြွတ် . . ဖွတ်”

“အင်းဟင်း ကောင်း ကောင်းလိုက်တာ ဦးလေးရယ် အင်း ”

“ဖွတ် . . ပြွတ်”

“ပြွတ် . . ပလွတ်”

“ပလွတ် . . ဖွတ်”

အလိုးခံရင်း ရမက်စိတ်များ ပြင်းထန်လာကာ အားမလို အားမရဖြစ်၍ လာရသော ခင်ချိုကို အသက် (၄၂) နှစ် ကရင်ကုလားကပြား ဗလကောင်းကောင်းနှင့် စောမူထူးက ဖိ၍ ဖိ၍ ဆောင့်ကာ လိုးပေးလာတော့၏။

“ပြွတ် . . ဖွတ်”

“ဖွတ် . . ပလွတ်”

“ပလွတ် . . ပြွတ်”

“အင့် . . အောင်းမလေး . . ဘယ်လိုကောင်းမှန်း မသိပါဘူးနော် . . ကောင်းလိုက်တာ . . အင်း . . ကင်း . . ဟင်း”

“ပြွတ် “ ပလွတ်”

“ပလွတ် . . ပြွတ်”

ဘူမ၏ ဖိခင်ဖြစ်သူကဲ့သို့ပင် ရမက်ထန်လှသော ခင်ချို၏ အလိုးခံရင်း အရသာတွေ့ကာ ကောင်းလွန်းနေကာ လူးဖျံအော်ဟစ် ညည်းကွား၍နေသော ခင်ချိုကို မြင်တွေ့ကာ နေရသော စောမူထူးသည် တမျိုးကဖုံ အရသာထူး၍ နေရတော့၏။

“ပလွတ် . . ပြွတ်”

“ပြွတ် . . ဖွတ်”

“ဖွတ် . . ပလွတ်”

“အာ့ . . အင်း . . ဟင်း ဦး . . ဦးလေး ကျမကို လိုးရတာနဲ့ အမေ့ကို လိုးရတာ ဘယ်သူက ပိုကောင်းလဲဟင် . . အာ့”

“ပြွတ် . . ဖွတ်”

“ဖွတ် . . ပြွတ်”

“ခင်ချိုကို လိုးရတာ ပိုကောင်းတာပေါ့”

“ပြွတ် . . ဖွတ်”

“ဒါ . . ဒါဆိုရင် ဦးလေး ကျမကို အမြဲလာလိုးပေးပါနော်”

“ဖွတ် . . ပြွတ်”

“နင့်အမေလစ်ရင် လစ်သလို ငါနင့်ကို လာလိုးမှာပါ စိတ်ချပါ”

“ပြွတ် . . ဖွတ်”

“ဖွတ် . . ပြွတ်”

“အင့် . . ဟင့် . . အမေလစ်တဲ့အချိန် ကျမ အိပ်ပျော်နေတာတွေရင်လဲ ဟင့် . . ကျမ . . ကျမရဲ့ စောက်ပတ်ကို ဖြဲပြီး ဦးလေးလီးကြီးကို ထိုးသွင်းပြီး လိုးတာ

လိုးလိုက်နော် ကျမကို မညှာနဲ့ သိလား အင့် ဟင့် . .
ဟင့် . . ဦးလေးလီးကြီးသာ ထိုးတည့်မယ်ဆိုရင် ကျမ
စောက်ပိတ်ကအမြဲတမ်း တတားပြီး ဖြပေးတားမှာပါ
ဦးလေး ရယ် အ . . ဟင့် . . ကောင်း . . ကောင်း
လိုက်တာနော် . . အင်း . . ဟင်း”

“ဖွတ် . . ပြွတ်”

“ပြွတ် . . ဖွတ်”

“ပလွတ် . . ပြွတ်”

လိုးနေရသော စောက်ပတ်လေးကလဲ အသစ်စက်
စက် နုနုနယ်နယ် ဖြင့် ကျဉ်းလိုက်တာလဲ မပြောနှင့်တော့။
ပြီးတော့ အလိုးခံနေရသော ကောင်မလေးကလဲ ချောချော
လှလှလေးဖြစ်ကာ လူးလို့ကာ ရမက်ထန်နေတာကို မြင်နေ
ရပြီး ကောင်မလေး၏ မပီမသ ညည်းတွားကာ ရမက်
ထန်နေသည့် မသံလေးများလည်း ကြားလာရတော့ စောမှု
တူး၏ စိတ်တွေ ဘလောင်ချကာ အားပါးတရ ဆောင့်၍
လိုးလာတော့၏။

“ပလွတ် . . ပြွတ်”

“ပြွတ် . . ဖွတ်”

“ဖွတ် . . ပလွတ်”

ထို့ပြင် သူလိုးနေသည်ကို အားပါးတရ ဖြင့် ရမက်

ထန်ကာ အလိုးခံနေသူမှာ သူ၏ နေ့စဉ်တွေမြင်နေရ သော
မယားပါသမီးဖြစ်နေသည်ဆိုသည့် အချက်ကလည်း စော
မှုတူး၏ စိတ်ကို ရမက်စိတ်များပြင်းထန်လာစေခဲ့၏။

“ဖွတ် . . ပြွတ်”

“ပြွတ် . . ဖွတ်”

“ပလွတ် . . ပြွတ်”

ခင်ချိုသည်လည်း ကြီးမားရှည်လျားလှသော လီး
တန်ကြီးဖြင့် ထိထိမိမိ အလိုးခံနေရသည့်အပြင်၊ သူမ၏
စောက်ပတ်ထဲတွင် ရောက်ရှိကာ လိုးပေးနေသော လီး
တန်ကြီးမှာ သူမ၏ မိခင် နေ့စဉ် ညစဉ် အလိုးခံနေသော
သူမ၏ မိခင်ကို အားပါးတရ လိုးနေသော လီးတန်ကြီး
ဖြစ်ကြောင်း အသိကလည်း ခင်ချို၏ ရမက်စိတ်များကို ပြင်း
ထန်တက်ကြွလာစေတော့၏။

“ဖွတ် . . . ပြွတ်”

“ပြွတ် . . ဖွတ်”

“ပလွတ် . . ပြွတ်”

“အ . . အင့် . . ဘယ်လိုဖြစ်တာလဲမသိဘူး .

အ . . အ . . ”

“ဖွတ် . . ပလွတ်”

ခင်ချိုတစ်ချို့ပြီးတော့မည်ကို သိလိုက်သော စော

မူထူးက မီးကုန်ယမ်းကုန် ဆောင်၍ လိုးပေးလိုက်တော့၏။

“ဖွတ် . . . ပြွတ် . . . ပလွတ် . . . ဖွတ်”

“အ . . . အင့် . . . အမလေး . . . အား . . . အား . . .

အင်း ဟင်း . . . ဟင်း”

ခင်ချို၏ ကိုယ်လုံးလေးမှာ သွက်သွက်ခါအောင် ကုန်ခါ၍ သွားရှု၊ စောမူထူးက ၄-၅ ကြိမ်မျှ အပြင်းအထန် ဆောင်၍ လိုးပေးနေပြီးမှ ခပ်ဖြေးဖြေး တစ်ချက်ခြင်း ဆောင်ကာ လိုးပေးနေတော့၏။

စောညမူထူးသည် သူ့ကိုယ်တိုင်ကမူ မပြီးအောင် ထိန်း၍ ထားလိုက်၏။ ကောင်မလေးကို ထပ်၍ လိုးပေးရဦး မည်ဖြစ်၍ တိုသို့ ထိန်းထားခဲ့ခြင်းဖြစ်တော့၏။

xxxx

စောမူထူးသည် သူ၏ မယားပါသမီး အသက် (၁၈)နှစ်အရွယ်ရှိ ခင်ချိုကို စ၍ လိုးခဲ့သည့်နေ့က ခင်ချို ကို နှစ်ချီပြီးအောင် လိုးပေးခဲ့ပြီးနောက်(၄)ရက်ခန့် မလိုးဘဲနေခဲ့ပြီး (၅)ရက်မြောက်သောနေ့မှစ၍ နေ့စဉ်ဆိုသလို သူ၏ မိန်းမခင်ချို၏ မိခင် မခင်ကိန်းလစ်ရင် လစ်သလို လိုး၍နေခဲ့၏။ ထို့ကြောင့် မခင်သိန်းကို ခါတိုင်းလို နေ့တိုင်း လိုးမပေးနိုင်ဘဲ တပတ်မှ တခါလောက်သာလိုးပေးရ၏။

ခါကိုလည်း မခင်သိန်းကသဘောကျ၏။ ကြီးမား

ရှည်လျားလှသော လီးကြီးကို မခင်သိန်းသည် ကလေး တစ်ယောက် မိခင် ဖြစ် သည်ပြင် အသက် ကလဲ (၄၀)ပဝန်းကျင်သို့ ရောက်၍ နေသဖြင့် နေ့စဉ် မခံနိုင် ခဲ့ပေ။ အခုတော့ စောမူထူးက တပတ်တကြိမ်သာ လိုးကော့ သဖြင့် မခင်သိန်းက သက်သာကာ သဘောကျနေ၏။

တခါတခါတွင် စောမူထူးက စဉ်းစားမိသေး၏။ အိမ်တွင် မိန်းမ (၃)ယောက်ရှိကာ (၂)ယောက်ကိုတော့ သူလိုးနေရပြီဖြစ်ပြီး သူမလိုးရသည်မှာ တစ်ယောက်သာ ကျန်တော့သည်ဟု စဉ်းစားမိသေး၏။

ထိုတစ်ယောက်ကလည်း လိုးချင်စရာ အလွန် ကောင်းသော သူဖြစ်၏။ စောမူထူး၏ ခယ်မဖြစ်သူ ခင်မိပင် ဖြစ်၏။

ခင်မိသည် အသက်(၂၈)နှစ်ရှိပြီဖြစ်ပြီး၊ သူမ၏ ဖင်သားကြီးများမှာ သူမ၏ သေးကျင်သောခါးလေး၏ အောက်တွင် တလုံးတခဲကြီးဖြစ်လျက် လိုးချင်စရာ ကောင်း လှ၏။ သူမ၏ အမမခင်သိန်း၊ သူမ၏ တူမ ခင်ချိုတို့၏ ဖင်သားကြီးများထက်ပင် ခင်မိ၏ ဖင်သားကြီးများက ပို၍ ကြီးနေသေး၏။ ပြီးတော့ ခင်မိ၏ အသားက မဖြူ ။ ညှိ ညက်ညက်လေးဖြစ်၏။

ခင်မိအိမ်သို့ ရောက်လာရသည်ကလည်း ရွာတွင်

ခင်မိသည် ကလေး(၃)ယောက်အဖေချုပ် လိုက်ပြေးသဖြင့် မိဘများက ခွဲကာအမဖြစ်သူ မခင်သိန်း၏ ယံသို့ ပို့ထားခဲ့ခြင်းဖြစ်၏။ တစ်လလောက် ယောက်ျားနှင့် လိုက်ပြေးဖူးသော ခင်မိကို သိပ်တော့ ခဲရာခဲဆစ် မလုပ်ရဟု စောမူတူးက တွေးလိုက်သေး၏။

ခင်မိသည် ယောက်ျားနှင့် လိုက်ပြေးခဲ့ဖူးပြီးတစ်လခန့် ပေါင်းခဲ့တူး၏။ ဒါ့အပြင် သူမလိုက်ပြေးခဲ့သော ယောက်ျားမှာလည်း ကလေး (၃)ယောက်အဖေ၊ ကျွမ်းကျင်လှသောသူဖြစ်၍ ခင်မိသည် အိမ်ထောင်ရေးအရ သာလီး၏ အရသာကို ကောင်းကောင်းကြီး ခံစားဖူးကာ သိရှိခဲ့သူဖြစ်၏။

သူမ၏ ယောက်ျားဖြင့် ခွဲခွာကာနေခဲ့ရသော နောက်ပိုင်းတွင် ခင်မိသည် မကြာခဏဆိုသလိုပင် သူမ၏ သွေးသားများမှာ ထကြွလာတတ်၍ အလိုးခံချင်စိတ် များမကြာခဏပေါ်ပေါက်ခဲ့ရ၏။ သူမ၏ ကာမစိတ်များမှာ ကြာလေ ဆိုးလေဖြစ်ခဲ့ရပြီး နည်းလမ်းမကျသော ဖြေဖျောက် မှုဖြင့်သာ ခင်မိသည် သူမ၏ ကာမစိတ်များကို ဖြေဖျောက်၍ နေခဲ့ရ၏။

ညကလဲ သူမ အပေါ်အပါးသွား၇န့် ထွက်၍ လာစဉ်တွင် အမဖြစ်သူ၏ အခန်းထဲမှ အသံဗလံများ

ကြားရ၍ အသာလေး တိုးကပ်သွားကာ ကြည့်လိုက်မိ တော့ ခင်မိ၏ အမ မခင်သိန်းသည် သူမ၏ယောက်ျား စောမူထူးက အားကောင်းမောင်းသန်ဖြင့် လိုးပေးနေသည်ကို ရမက်များထန်ကာ အားရပါးရ အလိုးခံနေသည်ကို ခင်မိသည် အားကျဖွယ်ရာ တွေ့ခဲ့ရ၏။

နောက် ခင်မိ၏ အမ မခင်သိန်းက သူမ၏ စောက်ပတ်ကြီးကို ကော့၍ ကော့၍ ပေးကာ အလိုးခံနေစဉ်တွင် မခင်သိန်း၏ ကော့၍ ပေးထားသော စောက်ပတ်ကြီးထဲသို့ အားပါးတရ ဆောင်၍ လိုးပေးနေသော စောမူထူး၏ လီးတန်ကြီးမှာလည်း ခဲနဲနော့နော့ကြီး မဟုတ်ပေ။ တွေ့မြင်လိုက်ရသော ခင်မိ၏ ရင်ထဲတွင် ဖို၍ သွားခဲ့ရ၏။

ဒီလိုလီးကြီးမျိုး၊ ဒီလောက်ကြီးတဲ့ လီးမျိုးရှိမည် ဝင်မထင်ခဲ့။ စောမူထူး၏ လီးတန်ကြီးမှာ ဖြုပ်ကျည်ပွေ့ကြီးလောက်ပင်ရှိ၏။

စောမူထူးနှင့် မခင်သိန်းတို့ လိုးနေတာကို ကြည့်နေသော ခင်မိသည် သူမ၏ အမဖြစ်သူ အလိုးခံနေတာကို တွေ့ရသည်ထက် စောမူထူး၏ လီးတန်ကြီးကို တွေ့မြင်နေရသည်က ပို၍ သူမ၏သွေးသားများကို ဆူပွက်စေခဲ့၏။ ကြည့်၍ နေရင်းက ခင်မိ၏ အကြည့်များသည် သူမ၏ အမ ဖြစ်သူ မခင်သိန်း၏ စောက်ပတ်ထဲသို့ ထုတ်ချီ သွင်း

ချီးမြှင့်လှီးပေးနေသော စောမူထူး၏ လီးတန်ကြီးဆိုမှ မခွာ နိုင်ခဲ့တော့ပေ။ ။

ခင်မိသည် စောမူထူး၏ လီးတန်ကြီးကို စွဲလန်းခဲ့ ရချေပြီဖြစ်၏။ ညက တွေ့ခဲ့ရသော စောမူထူး၏ လီးတန်ကြီးသည် သူမ၏ အာရုံထဲတွင် စွဲထင်၍ နေခဲ့သည်မှာ ယခုထိပင်ဖြစ်၏။ ပြီးတော့ စောမူထူး၏ လီးတန်ကြီးကို သတိရလိုက်တိုင်း ခင်မိ၏ စောက်ပတ်မှာ လည်း တင်းကနဲ စစ်ကနဲကဖစ်၍ သွားခဲ့ရသည့်အကြိမ် မှာလည်း မနေတော့ပေ။

ဒီနေ့နံနက်တွင် ခင်ချို၏ ဖခင်ဖက်မှ အဖွားဖြစ် သူ အသိအသန်ဖြစ်၍ အကြောင်းကြားလာသဖြင့် ခင်ချို နှင့် မခင်သိန်းတို့မှာ မနက်ထဲက ထွက်ခွာသွားခဲ့ကြ၏။ ဒီနေ့ ဆိုင်မထွက်ဖြစ်တော့ဘဲ ခင်မိမှာ အိမ်ကိုင် ကျန်ရစ်ခဲ့၏။ ပြီးတော့ ခင်မိနှင့်အတူ စောမူထူးကလဲရှိနေသေး၏။ အိမ် ကြီးကန်လုံးထဲတွင် ခင်မိနှင့် စောမူထူးတို့ နှစ်ယောက်ထဲ ဂိုနေသည်ဆိုသောအသိက ခင်မိ၏ ရင်ကို ခုန်စေခဲ့၏။

နံနက်ပိုင်း ချက်ပြုတ်ပြီးနီးသည်နှင့် ခင်မိက ရေခဲခဲ ပြီး အခန်းထဲသို့ဝင်ကာ သနပ်ခါးလိမ်းကာ အလှပြင်လိုက် ၏။ ပြီးတော့ အဝတ်အစားများလဲရန် ထဘီရင်လျားလေး ဖြင့် မှန်ရှေ့မှ အထလိုက်တွင် သူမညက မြင်ခဲ့ရသော

မြင်ကွင်းကို ခင်မိသည် သတိရလိုက်ပြီး အိမ်ရှေ့တွင် ရှိနေသော စောမူထူး ဘာလုပ်နေလဲဟု သိချင်သောစိတ် က ဖြစ်လာပြန်သဖြင့် ခင်မိသည် အခန်းကို ကာထား သော ထရံပီးလေးကြားမှ ချောင်း၍ ကြည့်လိုက်မိ၏။ 'ဟင်' ချောင်း ကြည့်မိလိုက်သောခင်မိ၏ ရင်ထဲတွင် နွေးကနဲ ဖြစ်၍သွား၏။

အိမ်ရှေ့တွင် ပက်လက် ကုလားထိုင်ပေါ်၌ ခြေ ထောက်တဖက်ကို တင်၍ ထိုင်နေသော စောမူထူးသည် အင်းကျီမပါ ကိုယ်ဗလာဖြင့်ဖြစ်နေပြီး သူ၏ ခန္ဓာကိုယ်ပေါ် ရှိတစ်ခုတည်းသော အဝတ်အစားဖြစ်သည့် ပုဆိုးမှာ လည်း အောက်စလွတ်၍ နေကာ မာ၍ စင်းစင်းကြီးဖြစ်နေသော စောမူထူး၏ လီးတန်ကြီးကို အထင်းသား တွေ့လိုက်ရ၏။

ထိုသို့တွေ့မြင်လိုက်ရသော တခဏမှာပင်ခင်မိ ၏ ရင်လျှားထားသော ထဘီလေး၏ အောက်မှ စောက်ပတ်လေး သည် စစ်ကနဲဖြစ်၍ သွားရသဖြင့် ခင်မိ သည် သူမ၏ လက်ကလေးဖြင့် ထဘီလေးပေါ်မှပင် သူမ၏ စောက်ပတ်ကို ပွတ်၍ ပေးနေမိတော့၏။

လီး၏ အရသာကို သိလျှက် ကာမ၏ အရသာကို သိလျှက်က အောင့်အင်း ဖျံသိပ်ကာ ထားခဲ့ရသော ခင်မိ၏ ကာမစိတ်များသည် စောမူထူး၏ လီးတန်ကြီးကို

ကြည့်လျှက် က သူမ၏ စောက်ပတ်ကို ပွတ်ပေးနေမိသော အခါတွင်တော့ သူမ၏ ကာမစိတ်များသည် ပွင့်အန်၍ ထွက်ခဲ့ရပေပြီဖြစ်၏။

တခဏအတွင်းမှာပင် ပွတ်ပေးနေသည့် ကြားမှ သူမ၏ စောက်ပတ်သည် ယားသတက် ယားတက်လာရ သည့်ပြင် သူမ၏ စောက်ပတ်ဝမှာလည်း စောက်ရည်လေး များ မှာ တစ်ခုံစိမ့် စိမ့်၍ ထွက်လာခဲ့ကြပြီဖြစ်၏။ ခင်မိ၏ ခူးလေးနှစ်ဖက်သည်ပင် သိပ်ပြီး မခိုင်ချင်တော့ပေ။

ကာမစိတ်များ အပြင်းအတန် တက်ကြွ၍ လာခဲ့ ရသော ခင်မိသည် သူမ၏ စိတ်အနားအားလုံးကို ကာမ စိတ် တစ်ခုတည်းကသာ လွှမ်းမိုးသွားခဲ့ရပြီး ကျန်သော သူမ၏ အသိတရားများ ဆိပ်သုဉ်းခဲ့ရတော့၏။

ခင်မိသည် သူမ၏ လက်လေးကို သူမ၏ ကိုယ်ပေါ်မှ ခွာလိုက်၏။ ပြီးတော့ သူမ၏ မျက်နှာကိုလည်း ကရံပေါက်မှ ခွာလိုက်ပြီး အနီးတွင်ရှိနေသော အိပ်ယာ လေးပေါ်သို့ တိုင်ချလိုက်၏။

ပြီးတော့ ခင်မိသည် ကိုင်လျှက်မှ သူမ၏ ခြေထောက်လေးတဖက်ကို စင်း၍ ထားပြီး ကျန်တစ်ဖက် ကို ခူးကွေးကာထောင်လိုက်၏။ ပြီးတော့ သူမ၏ ရင်ညွန့် စက်မှ ရင်လျှား၍ထားသော ထင်္ဂါလေးကို အသာလေး

ဆွဲထုတ်ကာ ထားလိုက်၏။ သူမ၏ ထင်္ဂါလေးက တော့ သူမ၏ ရင်ညွန့်ထက်မှ ကွာကျမသွားသေးပေ။ ပြီးတော့ ခင်မိသည် သူမ၏လက်လေး တဖက်ကို နောက်ဖက်သို့ ထိုင်ရာမှ အိပ်ယာပေါ်သို့ ထောက်လိုက်ပြီး သူမ၏ ကိုယ်လုံး အပေါ်ပိုင်းလေးကို ခပ်လှန်လှန်လေး လှုပ်၍ ထားလိုက်၏။

ပြီးသည်နှင့် ခင်မိသည် သူမ၏ စိတ်ကို မာန် တင်းလိုက်ပြီး သူမ၏ လည်ချောင်းတီသို့ တံကွေးတစ်ချက် ချိ၍ ချလိုက်၏။ ပြီးတော့ ခင်မိသည် အသက်ကို ဝ အောင်ရှူလိုက်သေး၏။

“အမလေး အကိုကြီး . . . လာ . . . လာပါဦး . . . ဒီမှာ ဘာကောင် ကိုက်သွားလဲ မသိဘူး . . .”

ခင်မိ၏ အသံမဆုံးမီမှာပင် အိမ်ရှေ့မှ ပြေး၍ လာသော အသံကြားရလိုက်ပြီး ခင်မိ၏ အသံလေးဆုံး သွားစဉ်မှာပင် ရှေ့ဆင့်နောက်ဆင့်ဆိုသလို စောမူတူးသည် ရေးကြီးသုတ်ပြာဖြင့် ခင်မိ၏ အနားသို့ ရောက်၍ လာရ တော့၏။

ခင်မိ၏ အနားသို့ ရောက်၍ လာသော စောမူ ထူးသည် ခင်မိ၏ ဘေးတွင် ခူးထောက် ထိုင်လိုက်၏။

“ဘယ်နားမှာလဲ ခင်မိ ပြစမ်း။”

စောမူထူး၏ စကားဆုံးသည်နှင့် ခင်မိသည် သူမ၏မျက်နှာလေးကို စောမူထူးဆီမှ လွှဲ၍ တဖက်သို့ လှည့် လိုက်ပြီး ရူးထောင်၍ တားသော သူမ၏ခြေထောက်လေးပေါ်မှ ထာဘီစလေးကို ပေါင်ရင်းသို့ သူမ၏ လက်ကလေးဖြင့် ဆွဲ၍ ချလိုက်တော့၏။

“ပေါင် . . . ပေါင်ခြံမှာ အကိုကြီး”

စောမူထူးက သူမ၏ ပေါင်ရင်းတွင် လုံး၍ လျှော့ ကျနေသောခင်မိ၏ ထာဘီစလေးကို ခပ်ရဲရဲပင် ဆွဲ၍ လှန် လိုက်၏။ ထိုအခါတွင် သူမ၏ပေါင်ရင်းနားတွင် နီရဲနေ သော လက်သဲရာလေးတစ်ခုကို ကွေ့လိုက်ရသည်နှင့် စောမူ ထူး၏ လက်တဖက်က သူမ၏ ထာဘီလေးကို တပ်၍ လှန်လိုက်ရာ အတွင်းသားလေးများ ဝင်း၍ နေသော ခင်မိ၏ ဝိုက်သားလေးများပင် ပေါ်၍ သွားရတော့၏။

စောမူထူးသည် ခင်မိ၏ ပေါင်ရင်းခွဆုံ၌ ထွက် ပေါ်၍ လာသော သူမ၏ အပွေးနက်များ ခပ်စိတ်စိတ် ပေါက်၍နေသည့် ဖေါင်း၍ နိုးကနေသော စောက်ဖုတ် ကြီးကို သူ၏ လက်တဖက်ဖြင့် အုပ်၍ ကိုင်ကာ ဖျစ်ညှစ် လိုက်၏။

ခင်မိ၏ ကိုယ်လုံးလေးသည် တချက် တွန့်သွား ပြီး သူမ၏ စောက်ပတ်ဝမှ အရည်လေးများက စောမူထူး

၏ လက်ကို လာ၍ ထိကပ်ပိတော့၏။

စောမူထူးသည် ခင်မိ၏ မျက်နှာကို လှမ်း၍ ကြည့် လိုက်ရာ သူမ၏ ရင်ညွန့်ထက်ရှိ ရင်လျားထားသော ထာဘီ လေးမှာ အောက်ဖက်သို့ လျှော့၍ ကျနေသည်ကို တွေ့ လိုက်ရပြီး ခင်မိ၏ ဆူဖြိုးကာ တင်းရင်းနေသော နို့ကြီး နှစ်လုံးမှာ စောမူထူးကို မျက်စပစ်၍ပြနေ၏။

ခင်မိကတော့ သူမ၏ မျက်နှာလေးကို တဖက်သို့ လှည့်ထားပြီး သူမ၏ ခန္ဓာကိုယ်အပေါ်ပိုင်းလေးကတော့ နောက်ဖက်သို့ ခပ်လန်သန် လေးဖြစ်၍ နေကာ အိပ်ရာပေါ်သို့ ထောက်ထားသော ခင်မိ၏ လက်ကလေးရှိ လက်ချောင်းလေးများသည် တဆတ်ဆတ် တုန်၍ နေသည်ကို စောမူထူးက တွေ့လိုက်ရ၏။

စောမူထူးသည် နူးညံ့ဖိုထွေးလှသော ခင်မိ၏ စောက်ပတ်လေးကို လက်တဖက်ဖြင့် အုပ်၍ ကိုင်ကာ ဖျစ် ညှစ်ပေးနေရင်းကပင် ခင်မိ၏ ကိုယ်လုံးလေးကို အိပ်ယာ ပေါ်သို့ လှဲ၍ ချလိုက်တော့၏။

ပြီးတော့ စောမူထူးသည် ခင်မိ၏ ကိုယ်ပေါ်သို့ မှောက်၍ ချကာ သူမ၏ နို့ကြီးနှစ်လုံးကို တလှည့်စီ စို့၍ ပေးရင်း ခလင်မိ၏ စောက်ပတ်ကိုလည်း ဖိ၍ ဖိ၍ ပွတ်ပေး နေတော့၏။

ခင်မိတစ်ယောက်ကတော့ သူမ၏ ရင်တွင်းတွင် လှိုက်မောလျှက် သူမ၏ မျက်လုံးလေးနှစ်ဖက်ကို မှေးစင်၍ ထားကာ အိပ်ယာပေါ်တွင် ပက်လက်လေးဖြစ်နေတော့၏။

ခင်မိ၏စောက်ပတ်ကို ပွတ်၍ ပေးနေသော စောမူထူး၏ လက်တဖက်က သူမ၏ စောက်စေ့လေးကိုပါ ကလိပေးနေလေတော့ ခင်မိခမှာမှာ သူမ၏ပေါင်ကလေးများကို ဆွဲ၍ ထောင်လိုက်ရသည်အထိ သူမ၏ ကိုယ်လုံးလေးမှာ ကုန်လှုပ်၍ သွားခဲ့ရတော့၏။

ခဏအကြာတွင် စောမူထူးသည် ခင်မိ၏ ကိုယ်ပေါ်မှ ထဘီလေးကို ဆွဲ၍ ခြေထောက်ဖက်သို့ ချွတ်ပေးလိုက်ရာ ခင်မိက သူမ၏ ဖင်သားကြီးများကို ကြွ၍ ပေးလိုက်သည့်အပြင် သူမ၏ ခြေထောက်လေး နှစ်ဖက်ကိုလည်း အလိုက်သင့်လေး နေပေးလိုက်သဖြင့် သူမ၏ ကိုယ်ပေါ်မှ ထဘီလေးသည် အလွယ်တကူပင် ကျွတ်၍ ထွက်သွားရတော့၏။

ခင်မိ၏ နုနယ် ညက်ညောလှပြီး အခိုးကျလှသော ဝက်လစ်စလစ် ကိုယ်လုံးလေးကို အံကြိတ်ကာ ကစ်ချက်ကြည့်လိုက်ပြီး သူ၏ ခန္ဓာကိုယ်ပေါ်မှ တတည်တည်းသော အဝတ်အစားဖြစ်သည့် ပုဆိုးကို ချွတ်၍ ချလိုက်တော့၏။

ဒီတစ်ခါတွင်တော့ အံကြိတ်၍ ကြည့်လိုက်သူကတော့ ခင်မိပင်ဖြစ်၏။ သူမကြည့်သောနေရာကတော့ စောမူ ထူး၏ ပေါင်ရင်းခွဆုံမှ ထွက်ပေါ်လာသော ဧရာမလီးတန်ကြီးကိုပင်ဖြစ်၏။

ခင်မိသည် စောမူထူး၏ လီးတန်ကြီးကို စူးရဲစွာဖြင့် စိုက်၍ ကြည့်နေရင်းက သူမ၏ လက်လေး တဖက်သည် ကြွ၍တက်လာပြီး ခြေရင်းဖက်သို့ သူ၏ ကိုယ်ကို ရွှေ့၇န်ပြင်လိုက်သော စောမူထူး၏ လီးတန်ကြီးကို မမိမကမ်းဖြင့် ကမန်းကတန်းလိုက်၍ ဆွဲကိုင်လိုက်ပြီး စောမူထူး၏ လီးတန်ကြီးကို သူမ၏ လက်ကလေးဖြင့် ဆုတ်ကိုင်၍ တစ်ချက်နှစ်ချက်လောက် အားရပါးရ ဖျစ်လိုက်ပြီးမှ စောမူထူး၏ လီးတန်ကြီးကို သူမ၏လက်ကလေးအတွင်းမှ လွှတ်၍ ပေးလိုက်ရာ ဧရာမလီးတန်ကြီးမှာ သူမ၏လက်မှ လွတ်သည်ချင့် ရမ်းခါ၍ သွားရတော့၏။

စောမူထူးသည် သူ၏ ကိုယ်လုံးကြီးကို ခင်မိ၏ ပေါင်နှစ်လုံးကြား၌ ဝင်၍ထိုင်လိုက်ပြီးသည်ချင့် သူ၏ အရှည် (၈)လက်မ လုံးပတ် ငါးမတ်လုံးခန့်ရှိသော မာကျောသန်မာလှသည့် လီးတန်ကြီး၏ ထိပ်ဖူးကြီးထိပ်ကို ခင်မိ၏ စောက်ပတ်ဝဋ်တေ့လိုက်၏။

ထိုစဉ်တွင် ခင်မိ၏ လက်လေးတဖက်က မမျှော်

ညှပ်သိပ်၍ နေသော ခင်မိ၏ စောက်ပတ် အတွင်းသား
လေးများ၏ အထိအတွေ့နှင့် ခင်မိ၏ ရမက်ထန်လာပုံ
မြင်ကွင်းတို့ကို မြင်လိုက်ရခြင်းကြောင့် စောမူထူး၏ရင်ထဲ
တွင် ဖျင်းကနဲဖြစ်သွားရပြီး ချက်ခြင်းလိုပင် တစ်ဆုံးဝင်၍
နေသော သူ၏လီးတန်ကြီးကို ခင်မိ၏ စောက်ပတ်ထဲမှ
ပြန်၍ ထုတ်လိုက်ပြီး သူ၏ စိတ်ကို ထိန်းကာ တချက်ခြင်း
ခင်မှန်မှန် ဆောင့်၍ လိုးပေးတော့၏။

“ဖွတ် . . ပြွတ်”

“ပြွတ် . . ပလွတ်”

“ပလွတ် . . ဖွတ်”

ခင်မိကလည်း စောမူထူး၏ ဆောင့်လိုးချက်များ
နှင့်အညီ သူမ၏ ဖင်သားကြီးများကို အိပ်သာပေါ်မှ
မြောက်၍ မြောက်၍ ကြွကာ သူမ၏ စောက်ပတ်ကြီးကို
ကော့၍ ကော့၍ ပေးနေတော့ရာ နှစ်ယောက်စလုံးမှာ
ကိတ်မိမိ ရှိနေပြီး အရသလှာတွေ့ကာနေရတော့၏။

“ပြွတ် . . ဖွတ်”

“ဖွတ် . . ပလွတ်”

“ပလွတ် . . ပြွတ်”

အင်း ဟင့် ဆောင့်စမ်းပါ အကိုကြီးရယ် ကျမကို
မညှာပါနဲ့ ဆောင့်ထည့်လိုက်စမ်းပါ ဟင်း ဟင်း။

“ဖွတ် . . ပြွတ်”

“ပြွတ် . . ပလွတ်”

“ပလွတ် . . ဖွတ်”

စောမူထူးက ခင်မိကို ညှာ၍ ဖြေးဖြေးပင် တစ်
ချက်ခြင်းလိုး၍ ပေးနေသည်ကို အပြင်းအထန်
ရမက်ထန်၍ နေရသော ခင်မိက အားမရနိုင်ဖြစ်လာသည်
ကိုတွေ့ရ၍ စောမူထူးသည် သူ၏ လီးတန်ကြီးကို
ခင်မိ၏စောက်ပတ်ထဲမှ တစ်ဆုံးနီးပါး ဆွဲ၍ ထုတ်ကာ ဖိ၍
ဖိ၍ ဆောင့်ရင်းလိုးပေးတော့၏။

“ပြွတ် . . ဖွတ်”

“ဖွတ် . . ပလွတ်”

“ပလွတ် . . ဖွတ်”

“အကိုကြီး . . ”

“ပြွတ် . . ပလွတ်”

“အင် . . ”

“ပလွတ် . . ပြွတ်”

“အခု . . ကျ . . ကျမကို လိုးရတာ ကောင်းရဲ့
လားဟင်”

“ပြွတ် . . ဖွတ်”

‘ကောင်းလိုက်တာ မပြောပါနဲ့တော့ ခင်မိရယ်’

“ဖွတ် . . ပြွတ်”

“ဟင့် ကောင်းရင် ခင်မိကို နေ့တိုင်းလိုးပေးနော်
. . . ဟင့် . . .”

“ပြွတ် . . ပလွတ်”

“ဖွတ် . . ပလွတ်”

“လိုးပေးမှာပေါ့ ခင်မိရယ်”

“ပလွတ် . . ပြွတ်”

“ပြွတ် . . ဖွတ်”

“ဖွတ် . . ပြွတ်”

“ဟင့် . . ကျမနဲ့ အမ ခင်သိန်းနဲ့
အကိုကြီးလိုးရတယ် . . သူက ပိုကောင်းလဲဟင် . . ဟင့်
. . . ဟင့် . . .”

“ပြွတ် . . ဖွတ်”

“ဖွတ် . . ပြွတ်”

“ခင်မိကို လိုးရတာက ပိုကောင်းတာပေါ့ ခင်မိရဲ့”

“ပြွတ် . . ဖွတ်”

“ဖွတ် . . ပလွတ်”

“အင့် . . ဟုတ်လို့လား အကိုကြီးရ . . အင့်”

“ပလွတ် . . ဖွတ်”

“ဖွတ် . . ပြွတ်”

“ဟုတ်တာပေါ့ ခင်မိရ ခင်မိရဲ့ စောက်ပတ်လေး
က ကျဉ်းလိုက်တာလဲ မပြောနဲ့တော့ နောက်ပြီး ခင်မိရဲ့
စောက်ပတ်လေးက စီးပိုင်ပြီး လိုးလို့ သိပ်ကောင်းတာပဲ”

“ပြွတ် . . ပလွတ်”

“ပလွတ် . . ဖွတ်”

“ဟင့် . . ဟုတ်လဲ ဟုတ်ဘဲနဲ့”

“ပြွတ် . . ပလွတ်”

“ပလွတ် . . ဖွတ်”

“ဟုတ်လွန်းလို့မှ အကိုကြီးဖြူ . . ခင်မိကို စွဲနေပြီ
သိလား”

“ပြွတ် . . ပလွတ်”

“ဖွတ် . . ပြွတ်”

“ဖွတ် . . ပြွတ်”

“အ . . အ . . ခင်မိလဲ အကိုကြီးကို အ . . စွဲ
. . စွဲနေပြီ အကိုကြီးရယ် . . ဟင့် . . ဒါထက်ပိုပြီး
ဆောင့် ဆောင့်စမ်းပါဦး အကိုကြီးရယ် . . အမလေး . .
လေး ဟုတ်ပီ . . ဆောင့် . . ဆောင့် . . အင်း . .
ဟင်း ကောင်းလိုက်တာ အကိုကြီးရယ် . .”

“ဖွတ် ပြွတ်”

“ပြွတ် . . ဖွတ်”

အရသာများ စားဆီမိ၍ လာရပြီဖြစ်သော စောမူ
ထူးသည် သူ၏ ကိုယ်လုံးကြီးကို ခင်မိ၏ ကိုယ်ပေါ်သို့
မှောက်၍ ချကာ ဖင်ကြွ၍ ဆောင့်လှီးတော့၏။

“ဖွတ် . . ပြွတ်”

“ပြွတ် . . ပလွတ်”

“ပလွတ် . . ဖွတ်”

ခင်မိ၏ ကိုယ်လုံးလေးပေါ်သို့ မှောက်၍ ချလိုက်
သော စောမူထူး၏ ကိုယ်လုံးကြီးကို ခင်မိက သူမ၏ လက်
ကလေးနှစ်ဖက်ဖြင့် ဆီး၍ ဖက်လိုက်ပြီးစောမူထူး၏ ကျော
ပြင်ကြီးကို သူမ၏ လက်ဖဝါးနှုတ်လေးဖြင့် ပွတ်၍ ပေးနေ
တော့၏။

“ပလွတ် . . ဖွတ်”

“ဖွတ် . . ပလွတ်”

“ပြွတ် . . ဖွတ်”

စောမူထူးကလဲ သူ၏ ကိုယ်လုံးကြီးကို ခင်မိ၏
ကိုယ်ပေါ်သို့ မှောက်၍ ချလိုက်ရင်းက ခင်မိ၏ နို့များကို
တလှည့်စီ ခို၍ပေးကာ ဖင်ကြွကာ ဆောင့်၍ ဆောင့်၍
လှီးနေတော့၏။

“ဖွတ် . . ပြွတ်”

“ပြွတ် . . ဖွတ်” ဟ

“ပလွတ် . . ပြွတ်”

“အင့် . . ဟင့် . . ကို . . ကိုကြီးရယ် . .

ဟင့်”

“ဖွတ် . . ပလွတ်”

“ပြွတ် . . ဖွတ်”

“ပြွတ် . . ပလွတ်”

ဆောင့်၍ လှီးနေရင်းက စောမူထူး၏ ဆောင့်
အားများသည် တစတစ ပို၍ ပြင်းထန်လာရသလို
ခင်မိကလည်း သူမ၏ ဖင်ကြီးက အားပါးတရ ကော့၍
ကော့၍ အလိုခံနေတော့၏။

“ဖွတ် . . ပြွတ်”

“ပြွတ် . . ပလွတ်”

“ပလွတ် . . ဖွတ်”

“အ့ . . အမလေး . . လေး . . အင်း . . ဟင်း
. . ဟင်း . . ”

“ပလွတ် . . ပြွတ်”

“ဖွတ် . . ပြွတ်”

ခဏအကြာတွင်တော့ ခင်မိတစ်ယောက်မှာ
မျက်လုံးမဖွင့်နိုင်တော့ဘဲ သူမ၏ ဦးခေါင်းလေးမှာ ဘယ်
လူး ညှာလှိုမိဖြင့် ဖြစ်လာသည်ကို တွေ့လိုက်ရသော စော

မူတူးသည်လည်း သူ၏ ဧရာမဝီးတန်ကြီးမှာ ပူ၍
တက်လာရသဖြင့် အားကုန်ဆောင်၍ (၁၀)ချက်မျှ လိုးလိုက်
တော့၏။

“ပြတ် . . ဖွတ်”

“ဖွတ် . . ပလွတ်”

‘ပလွတ် . . ပြတ်”

“အင့် . . အ . . တင့် . . ကို . . ကြီး . . ကျ

. . မ . . ပြီး . . ပြီး . . အမေ . . ကိုကြီးရယ်”

“အခု . . ဟား”

စောမူတူးနှင့် ခင်မိတို့နှစ်ယောက်သားမှာ တစ်ဦး
ချင့်တစ်ဦး တင်းကြပ်စွာ ဖက်လျက် နှစ်ဦးစလုံး၏
ဝတ်လက်စလစ် ကိုယ်စားနှစ်ခုမှာ တွန့်ကာ လိမ်ကာဖြင့်
ဖြစ်၍ သွားရလေတော့သည်။

xxxxx

ပြီးပါပြီ။